

[Poulsgaard]

ren har været, så har det ikke været nok for de udgiftsgale partier herinde. For der er jo nogle partier, der bare vil pøse penge ud. Hvem der skal betale regningen, er man ikke rigtig interesseret i.

Nu får vi nok at vide om lidt, at fremskridtspartiet overhovedet ikke er interesseret i miljø. Selvfølgelig er vi interesseret i miljø, og selvfølgelig vil vi bevare naturen – vi vil ikke have vort miljø ødelagt. Det har vi sagt lige fra starten i miljødebatten og lige siden vi kom ind i folketinget, men vi vil heller ikke være med på det hysteri, som bliver kørt nu. Blandt ordførere i dag har der faktisk kun været ét mandfolk, og det var betegnede nok en dame, nemlig ordføreren for centrum-demokraterne, der jo sagde et par fornuftige, borgerlige ord. De andre har bare stået og hældt vand ud af ørerne.

Men vi har jo i hvert fald nogle fornuftige folk i dette land, bl.a. godsejer Flemming Juncker. I B.T. fra den 2. november i år står der:

»Tro ikke på Ritt og alle de andre . . . « – og så står der et mindre pænt ord, som jeg skal undlade at citere – »Tro ikke på miljøfolkenes dommedagsprofetier. De fylder os alle med myter og løgne. De har allerede kostet Danmark uhyggelig dyrt i form af udlandsgæld og fejlslagne investeringer i alternativ energi.«

Han fortsætter lidt længere nede:

»De er farlige, disse halvstuderede røvere, alle sammen børn af 68-oprøret, der kører frem med deres dommedagsprofetier på miljøområdet. De fleste af disse forskere, biologer og teoretikere er opvokset på stenbroen. Naturen kender de ikke meget til. De minder mig om børn, der gemmer sig bag en busk, og når de voksne kommer forbi, springer de frem og råber »bøh!«.«

Der var en interessant diskussion her i formiddags mellem hr. Leif Hermann og CDs ordfører om den trædød i Vesttyskland, vi har hørt så meget om. Juncker, som jo er førstemand, og som har arbejdet i Vesttyskland, påstår, at grunden til, at træerne dør i Vesttyskland, simpelt hen er, at de er for gamle. Det er naturens orden: når folk bliver for gamle, når træer bliver for gamle, og når dyr bliver for gamle, så dør de altså. Det kan måske have en naturlig årsag. Det er i hvert fald rigtigt, at man, når man kører igennem den danske natur, ikke ser nogen træer, der

dør, selv om vi har en uanet masse bilos og vi smider salt på vejene. Jeg forstår simpelt hen ikke det hysteri, der er.

Jeg er enig i – og det vil jeg gerne gentage – at vi skal bevare naturen, og at vi skal gøre noget for at værne om naturen. Jeg er enig i, at det er fuldstændig uanstændigt, hvis man dumper alle de kemikalier, som man dumper i Nordsøen og andre steder. Men når man hører venstrefløjens herinde, er det, ligesom der ingenting er sket på miljøområdet. Fakta er jo, at vort badevand aldrig har været så rent, som det er nu; det viser alle de prøver, der bliver taget. Vore søer, vore moser og vore vandløb har ikke haft det bedre i mange år. Hvad er det for noget forfærdeligt ævl at køre frem med, at det bliver værre og værre? Det er ikke rigtigt; det er blevet meget, meget bedre i de sidste ti år. Men det er en folkestemning, der bliver pisket op, det er en valgstemning, der er stemmer i. Og de grønne – hvad er det, man siger? Man skal spise grønt, arbejde sort og stemme rødt – er det ikke noget i den retning? Jo, der bliver nikket dernede.

Men der er jo også nogle andre ting, man skal tage i betragtning, f.eks. det skattetryk, vi har i dette land. Hvor meget mere kan man tåle? Fru Ritt Bjerregaard talte om 6 kr. pr. kilo gødning. Jeg ved ikke, hvor fru Ritt Bjerregaard vil skaffe arbejdspladser henne; det bliver i hvert fald ikke i Danmark, det bliver måske i Holland eller andre lande, som vi skal konkurrere med. Fru Ritt Bjerregaard ryster på hovedet. Ja men så le! Det er snart lige meget. Hvis børn, der kommer ud fra universiteter og læreanstalter og går ud i en tryk tilværelse, og som får en check hver den første, uanset om der ligger ret meget arbejdsindsats eller ej, virkelig skulle ud at arbejde, var det noget andet. Men det er landmændene, der pukler for at opretholde en eksport, bl.a. for, at fru Ritt Bjerregaard og vi andre kan få gavn af et sygehusvæsen og alle de andre gøder, vi sætter pris på. Det kan ikke nytte noget, at man bare ensidigt i Danmark vil lægge så store afgifter på et bestemt erhverv. Det kan ikke nytte noget, man siger, at de danske landmænd ikke må køre gylle mere end én gang om året, eller hvad ved jeg man har planer om. Man ødelægger simpelt hen erhvervet.

Fremskridtspartiet har sagt, og jeg vil gerne gentage det, for at der skal ikke være no-